

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 12 februari 2014*

”Dumpning — Import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Kina och Taiwan — Begäran om återbetalning av tull som tagits ut — Artikel 11.8 andra stycket i förordning (EG) nr 1225/2009 — Rättssäkerhet”

I mål T-81/12,

Beco Metallteile-Handels GmbH, Spaichingen (Tyskland), företrätt av advokaten T. Pfeiffer,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av H. van Vliet och T. Maxian Rusche, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 9112 slutlig av den 13 december 2011 rörande en begäran om återbetalning av antidumpningstull som erlagts på import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden N.J. Forwood samt domarna F. Dehousse och J. Schwarcz (referent),

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 juni 2013,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden Beco Metallteile-Handels GmbH importerade mellan den 8 september 2000 och den 5 maj 2003 fästanoordningar av rostfritt stål till Tyskland. Hauptzollamt Karlsruhe (huvudtullkontoret i Karlsruhe (Tyskland)) (nedan kallat Hauptzollamt) bedömde att fästanoordningarna hade ursprung i Kina och Taiwan.
- 2 Med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 393/98 av den 16 februari 1998 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fästanoordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Thailand (EGT L 50, s. 1) antog Hauptzollamt ett taxeringsbeslut den 17 augusti 2005 genom vilket sökanden informerades om att den var skyldig att betala 815 754,32 euro i antidumpningstull med anledning av ovannämnda import (nedan kallat 2005 års taxeringsbeslut).
- 3 Sökanden ingav den 22 augusti 2005 en begäran om omprövning av 2005 års taxeringsbeslut till Hauptzollamt och begärde uppskov med verkställigheten av nämnda beslut.
- 4 Genom beslut av den 2 september 2005 beviljade Hauptzollamt uppskov med verkställigheten av 2005 års taxeringsbeslut till dess att tvisten rörande huvudsaken har avgjorts.
- 5 Genom ändringsbeslut av den 14 april 2010 (nedan kallat första ändringsbeslut från år 2010), satte Hauptzollamt ned sökandens antidumpningstull till 633 475,99 euro och ålade bolaget att betala nämnda tull senast den 30 april 2010. Detta ändrade taxeringsbeslut utgjorde vid tidpunkten för väckandet av förevarande talan föremål för en talan vid Finanzgericht Baden-Württemberg (finansdomstolen i Baden-Württemberg, Tyskland).
- 6 Den 19 april 2010 ingav sökanden, med stöd av artikel 11.8 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse EUT, L 7, 2010, s. 22) (nedan kallad grundförordningen), en begäran om återbetalning av den antidumpningstull som hade fastställts i 2005 års taxeringsbeslut, det vill säga 815 754,32 euro. I svaret på en fråga från tribunalen preciserade sökanden, utan att Europeiska kommissionen invände häremot, skälen för att denna begäran om återbetalning gällde det belopp som angavs i 2005 års taxeringsbeslut och inte det belopp som angavs i det första ändringsbeslutet från år 2010. Sökandens advokat mottog nämligen det sistnämnda beslutet först den 19 april 2010 och det hade därför inte beaktats i nämnda begäran om återbetalning som skickades samma dag. Sökandens advokat hade nämligen inte kunnat få kännedom om detta beslut innan begäran om återbetalning skickades iväg.
- 7 I begäran om återbetalning anförde sökanden att den dumpningsmarginal som låg till grund för 2005 års taxeringsbeslut hade slopats eller sänkts till en nivå som var lägre än den tillämpade tullsatsen. Sökanden bedömde att en sådan begäran om återbetalning förutsätter att den aktuella antidumpningstullen redan har erlagts och begärde därför, med stöd av fotnot nr 6 i kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar (EGT C 127, 2002, s. 10) (nedan kallat tillkännagivandet), uppskov med undersökningen till dess att tullen slutgiltigt hade fastställts.
- 8 Den 28 april 2010 antog Hauptzollamt ett annat ändringsbeslut (nedan kallat det andra ändringsbeslutet från år 2010), i vilket myndigheten i efterhand krävde sökanden på 101 356,15 euro i omsättningsskatt vid import med hänvisning till att bolaget felaktigt hade befriats från skatt.

- 9 Den 30 april och den 14 maj 2010 erlade sökanden 633 475,99 euro med anledning av det första ändringsbeslutet från år 2010 respektive 101 356,15 euro med anledning av det andra ändringsbeslutet från år 2010.
- 10 Genom en skrivelse av den 15 november 2010 informerade kommissionen sökanden om att den aktuella begäran om återbetalning inte kunde tas upp till prövning med beaktande av artikel 11.8 i grundförordningen och tillkännagivandet.
- 11 Genom en skrivelse av den 15 december 2010 svarade sökanden att tidsfristen för att inge en begäran om återbetalning av antidumpningstull, med tillämpning av punkt 2.1 i tillkännagivandet, inte börjar löpa förrän nämnda tull har erlagts. Enligt sökanden hade bolaget, enligt fotnot nr 6 vilken är placerad i punkt 2.1 i tillkännagivandet, kunnat inge begäran om återbetalning innan det betalade antidumpningstullen, men det var inte skyldigt att göra detta. I den mån som det erlade den aktuella antidumpningstullen först den 30 april 2010 ska den aktuella begäran om återbetalning därför anses ha ingetts inom den föreskrivna tidsfristen på sex månader, och begäran kan därmed prövas.
- 12 Genom en skrivelse av den 2 augusti 2011 informerade kommissionen sökanden om de faktiska omständigheter och huvudsakliga skäl som låg till grund för beslutet att avslå den aktuella begäran om återbetalning.
- 13 I sitt svar av den 15 september 2011 höll sökanden fast vid sin tolkning av tillkännagivandet, såsom den sammanfattats i punkt 11 ovan. Sökanden gjorde även gällande att kommissionen, genom att avslå den aktuella ansökan om återbetalning, inte hade agerat i god tro samt hade åsidosatt rättssäkerhetsprincipen och de berättigade förväntningar som följer av tillkännagivandets lydelse.
- 14 Genom beslut K(2011) 9112 slutlig av den 13 december 2011 rörande en begäran om återbetalning av antidumpningstull som erlagts på import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (nedan kallat det angripna beslutet) avtog kommissionen den aktuella begäran om återbetalning.
- 15 I skäl 5 i det angripna beslutet preciserade kommissionen att tidsfristen på sex månader för att inge den aktuella begäran om återbetalning började löpa när antidumpningstullen fastställdes i vederbörlig ordning, det vill säga den 17 augusti 2005. Enligt kommissionen löpte nämnda tidsfrist därför ut den 17 februari 2006. Eftersom sökanden ingav nämnda begäran om återbetalning först den 19 april 2010 var det uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning.
- 16 Mot det resonemang som sökanden hade fört i samband med det administrativa förfarandet anförde kommissionen inledningsvis, i skälen 8, 9 och 15 i det angripna beslutet, att de tidsfrister inom vilka en begäran om återbetalning ska vara ingiven specifikt regleras i artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen. Enligt kommissionen föreskrevs i denna bestämmelse att tidsfristen för att inge en begäran om återbetalning började löpa när den antidumpningstull som skulle erläggas hade fastställts i vederbörlig ordning, nämligen den 17 augusti 2005, och inte när nämnda tull hade erlagts. Den omständigheten att Hauptzollamt har beslutat om uppskov med verkställigheten av 2005 års taxeringsbeslut påverkar inte denna slutsats på något sätt.
- 17 Kommissionen har vidare, i skälen 10, 11 och 15 i det angripna beslutet, uppgett att punkt 2.1 b i tillkännagivandet ska läsas i sin helhet vilket innebär att det var nödvändigt att både beakta denna bestämmelse och fotnot nr 6 vilken är placerad i den punkten. I nämnda fotnot har kommissionen preciserat att, när en importör motsätter sig att en antidumpningstull tas ut på hans transaktion, ska importören icke desto mindre lämna in en begäran om återbetalning av antidumpningstullen inom tidsfristen på sex månader samt en begäran om uppskov med den undersökning som kommissionen utför till dess att det klarlagts huruvida tullen kan tas ut. Uttrycken ”bör” och ”om han så önskar”, som används i nämnda fotnot, hänvisar till den omständigheten att en importör kunde välja om han ville lämna in en sådan begäran eller ej inom den tidsfrist på sex månader som föreskrivs i artikel 11.8 i

grundförordningen, men att denna bestämmelse likväl inte innebar att importören kunde lämna in en giltig begäran om återbetalning även efter det att denna tidsfrist hade löpt ut. I punkt 15 i det angripna beslutet gjorde kommissionen gällande att punkt 3.1.3 i tillkännagivandet bekräftade denna uppfattning genom att precisera att tidsfristen på sex månader ska respekteras, även om tillämpningen av förordningen som föreskriver tullen i fråga hade ifrågasatts i nationell domstol eller i samband med det administrativa förfarandet i medlemsstaten.

- 18 Följaktligen drog kommissionen i skäl 17 i det angripna beslutet slutsatsen att tillkännagivandet inte var oförenligt med artikel 11.8 i grundförordningen och att det inte kunde ge upphov till berättigade förväntningar i det fall tullen inte hade betalats.
- 19 I skäl 16 i det angripna beslutet anförde kommissionen vidare att sökandens agerande verkade motsägelsefullt med beaktande av det anförda argumentet att en begäran om återbetalning av antidumpningstull endast kan prövas om nämnda tull redan har erlagts. Sökanden ska nämligen ha lämnat in sin begäran om återbetalning den 19 april 2010, trots att den aktuella antidumpningstullen erlades först den 30 april efterföljande år.
- 20 Vad slutligen avser de olika domar som sökanden hänvisade till för att visa att kommissionen inte hade agerat i god tro när den avslög bolagets begäran om återbetalning samt åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och bolagets berättigade förväntningar med anledning av lydelsen av tillkännagivandet, anförde kommissionen i punkterna 19–21 i det angripna beslutet att nämnda domar inte var av sådant slag att de utgjorde stöd åt sökandens begäran.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 21 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 februari 2012.
- 22 Inom ramen för åtgärder för processledning anmodades parterna att inkomma med vissa handlingar och att besvara vissa skriftliga frågor av tribunalen (andra avdelningen). Parterna efterkom denna anmodan inom den föreskrivna fristen.
- 23 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.
- 24 Parterna yttrade sig inte över förhandlingsrapporten.
- 25 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 5 juni 2013.
- 26 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 28 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden rör åsidosättanden av artikel 11.8 i grundförordningen och tillkännagivandet. Den andra grunden rör åsidosättanden av principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om god tro och rättssäkerhetsprincipen.

Den första grunden: Åsidosättanden av artikel 11.8 i grundförordningen och av tillkännagivandet

- 29 Den första grunden består av två anmärkningar. Den första anmärkningen rör ett åsidosättande av artikel 11.8 i grundförordningen. Den andra anmärkningen rör ett åsidosättande av tillkännagivandet.

Den första anmärkningen: Åsidosättande av artikel 11.8 i grundförordningen

- 30 Sökanden har med hänvisning till artikel 11.8 första stycket i grundförordningen, enligt vilken ”en importör [kan] begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen”, anfört att en sådan begäran om återbetalning endast kan prövas efter det att den aktuella antidumpningstullen har erlagts.
- 31 Kommissionen anser däremot att artikel 11.8 första stycket i grundförordningen endast föreskriver de materiella villkor som ska vara uppfyllda för att antidumpningstull som har erlagts av en berörd importör ska kunna återbetalas, medan de särskilda handläggningsreglerna återfinns i andra stycket i nämnda artikel.
- 32 Enligt kommissionen fastställdes tullbeloppet dessutom i vederbörlig ordning genom underrättelsen om tullskulden enligt artikel 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad gemenskapens tullkodex). Det är nämligen vid denna tidpunkt som gäldenären får kännedom om tullskulden. Systemet gör det inte nödvändigt att invänta utgången av ett nationellt mål om en talan om ogiltigförklaring innan en begäran om återbetalning enligt artikel 11.8 i grundförordningen inges. Det är nämligen inte de nationella myndigheterna, utan endast kommissionen som i det konkreta fallet med den aktuella importören kan besluta om en sänkning eller slopande av den dumpningsmarginal på grundval av vilken antidumpningstullen har beräknats.
- 33 I detta avseende föreskrivs i artikel 11.8 första stycket i grundförordningen att ”utan hinder av punkt 2 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen”. Uttrycken ”tull som tagits ut” och ”den erlagda tullen” i nämnda bestämmelse preciserar bara att återbetalningen endast kan avse belopp som redan har erlagts. I denna bestämmelse definieras således endast principen och villkoren för en återbetalning.
- 34 Vad avser det förfarande som ska användas är det artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen som utgör den relevanta bestämmelsen. I denna bestämmelse hänvisas till den antidumpningstull ”att ta ut”. Det föreskrivs således inte att nämnda tull ska ha erlagts för att en begäran om återbetalning ska kunna prövas.
- 35 För att den tidsfrist på sex månader som föreskrivs i artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen ska börja löpa krävs följaktligen inte att antidumpningstullen har erlagts.
- 36 Sökanden har emellertid, efter en fråga från tribunalen, gjort gällande att artikel 11.8 tredje stycket i grundförordningen indirekt påverkar fastställanden av den tidpunkt då den tidsfrist som föreskrivs i artikel 11.8 andra stycket börjar löpa.

- 37 I artikel 11.8 tredje stycket i grundförordningen föreskrivs att "en ansökan om återbetalning ska anses vara vederbörligen styrkt endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den återkrävda antidumpningstullen samt alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av detta belopp", att "den [även] ska ... innehålla bevisning om de normalvärden och exportpriser till gemenskapen som under en representativ period gäller för den exportör eller producent som omfattas av tullen", att "i de fall då importören inte är förbunden med den berörda exportören eller producenten och dessa uppgifter inte är direkt tillgängliga eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att dumpningsmarginalen har sänkts eller slopats enligt denna artikel och att det relevanta bevismaterialet kommer att tillställas kommissionen" och att "om denna bevisning inte framläggs inom en rimlig tid från exportören eller producenten, ska ansökan avslås".
- 38 Sökanden har anfört att, i den mån som det i artikel 11.8 tredje stycket första meningen i grundförordningen anges att en ansökan om återbetalning, för att anses vara "vederbörligen styrkt", ska innehålla alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av antidumpningstullen i fråga utgör nämnda betalning ett villkor för att begäran om återbetalning ska kunna tas upp till prövning.
- 39 Såsom kommissionen har gjort gällande har artikel 11.8 tredje stycket i grundförordningen endast betydelse för fastställandet av den tidpunkt då den tidsfrist som avses i artikel 11.8 fjärde stycket andra meningen i samma förordning börjar löpa. Här anges nämligen att "återbetalning av [antidumpnings]tull ... normalt [ska] ske inom tolv månader, och under inga omständigheter senare än arton månader efter det att en importör av den produkt som belagts med antidumpningstull har ingivit en styrkt begäran om återbetalning".
- 40 Det finns inte heller något i lydelsen av artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen som talar för att ansökningar om återbetalning måste vara vederbörligen styrkta i den mening som avses i artikel 11.8 tredje stycket från och med ingivandet. Ansökningarna får kompletteras under ärendets handläggning. Om detta inte hade varit fallet hade lagstiftaren, i artikel 11.8 fjärde stycket andra meningen, angett att nämnda tidsfrist om tolv eller arton månader, börjar löpa när begäran om återbetalning inges och inte vid den tidpunkt då denna begäran "vederbörligen styrkts".
- 41 Av detta följer att det argument som grundar sig på artikel 11.8 tredje stycket i grundförordningen inte påverkar slutsatserna i punkterna 34 och 35 ovan.
- 42 I repliken har sökanden även anfört att det, för att antidumpningstullen ska kunna anses vara fastställt i vederbörlig ordning, krävs att beloppet har beräknats på ett korrekt sätt. Med beaktande av att första ändringsbeslutet från år 2010 innebar att den antidumpningstull som skulle erläggas sattes ned avsevärt kan de slutgiltiga antidumpningstullar som ska tas ut inte anses ha varit "vederbörligen" fastställda genom 2005 års taxeringsbeslut. Sökandens begäran om återbetalning kan därför inte anses ha kommit in försent.
- 43 I förevarande fall räcker det att konstatera, såsom kommissionen har gjort, att det aktuella resonemanget grundar sig på de nationella myndigheternas antagande av första ändringsbeslutet från år 2010, vars existens kommissionen inte kände till när det angripna beslutet antogs.
- 44 Enligt fast rättspraxis ska en angripen rättsakts lagenlighet emellertid bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde när rättsakten antogs (domstolens dom av den 7 februari 1979 i de förenade målen 15/76 och 16/76, Frankrike mot kommissionen, REG 1979, s. 321, svensk specialutgåva, volym 4, s. 287, punkt 7, och av den 5 juli 1984 i mål 114/83, Société d'initiatives et de coopération agricoles och Société interprofessionnelle des producteurs et expéditeurs de fruits, légumes, bulbes et fleurs d'Ille-et-Vilaine mot kommissionen, REG 1984, s. 2589, punkt 22, förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1996 i de förenade målen T-79/95 och T-80/95, SNCF och British Railways mot kommissionen, REG 1996, s. II-1491, punkt 48, och tribunalens dom av den 22 januari 2013 i mål T-46/09, Grekland mot kommissionen, punkt 149). I synnerhet framgår det av

rättspraxis att de bedömningar som kommissionen har gjort ska prövas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde bedömningarna (förstainstansrättens dom av den 11 maj 2005 i de förenade målen T-111/01 och T-133/01, Saxonia Edelmetalle och ZEMAG mot kommissionen, REG 2005, s. II-1579, punkt 67).

- 45 Sökanden har emellertid i sak gjort gällande att den omständigheten att det första ändringsbeslutet inte lades fram eller nämndes i samband med det administrativa förfarandet uteslutande berodde på bristande omsorg från kommissionen. Enligt sökanden begärde kommissionen inte, i strid med vad som anges i punkt 3.2.1 b i tillkännagivandet, ytterligare uppgifter från sökanden, till exempel vad avser grunden för beräkningen och det exakta tullbeloppet.
- 46 Med beaktande av att det i punkt 3.2.1 i tillkännagivandet föreskrivs att kommissionen underrättar sökanden om vilka uppgifter som ska lämnas och anger en rimlig tidsfrist för ingivandet av den bevisning som krävs, samt att dessa uppgifter inbegriper tullhandlingar som anger för vilka importtransaktioner återbetalning begärs och som uttryckligen visar på vilken grundval det fastställs vilket tullbelopp som ska tas ut och det exakta beloppet på de antidumpingstullar som tagits ut, gjorde kommissionen en riktig bedömning när den anförde att den inte är skyldig att ex officio undersöka och genom antaganden föreställa sig vilka omständigheter som skulle ha kunnat åberopas. Denna bestämmelse kan nämligen endast anses ålägga kommissionen att underrätta sökanden om de slags och de kategorier av uppgifter eller handlingar som ska inges till institutionen för att en begäran om återbetalning ska kunna prövas.
- 47 Sökandens resonemang enligt vilket det slutgiltiga tullbeloppet inte kan anses vara "vederbörligen" fastställt genom 2005 års taxeringsbeslut kan således inte godtas.
- 48 Den anmärkning som avser ett åsidosättande av artikel 11.8 i grundförordningen ska följaktligen underkännas.

Den andra anmärkningen: Åsidosättande av tillkännagivandet

- 49 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet åsidosätter punkterna 1 och 2.1 b, fotnot nr 6, vilken är placerad i den sistnämnda punkten, samt punkt 2.2 a i tillkännagivandet.
- 50 I detta avseende räcker det att påpeka att det följer av fast rättspraxis att en förklarande rättsakt som tillkännagivandet, vilken enligt sin inledning fastställer riktlinjer för tillämpningen av artikel 11.8 i grundförordningen, inte kan ändra tvingande bestämmelser i en förordning (domstolens dom av den 28 januari 1992 i mål C-266/90, Soba, REG 1992, s. I-287, punkt 19, och förstainstansrättens dom av den 22 april 1993 i mål T-9/92, Peugeot mot kommissionen, REG 1993, s. II-493; svensk specialutgåva, volym 14, s. II-53, punkt 44).
- 51 Det följer nämligen av fast rättspraxis att kommissionen är bunden av de rambestämmelser och de meddelanden som den antar i den mån dessa inte avviker från hierarkiskt överordnade bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 2 december 2010 i mål C-464/09 P, Holland Malt mot kommissionen, REU 2010, s. I-12443, punkt 47, och där angiven rättspraxis).
- 52 För det fall bestämmelser av det förstnämnda slaget överlappar eller är oförenliga med bestämmelser av det sistnämnda slaget är det sålunda de förklarande rättsakterna som får ge vika (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 14 april 2005 i mål C-110/03, Belgien mot kommissionen, REG 2005, s. I-2801, punkt 33).
- 53 Av detta följer att den omständigheten att det angripna beslutet eventuellt åsidosätter vissa bestämmelser i tillkännagivandet saknar betydelse för frågan om kommissionen har tillämpat artikel 11.8 i grundförordningen, som är den rättsliga grunden för det angripna beslutet, på ett korrekt

sätt. I den mån som sökanden genom sina argument har åberopat ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, går dessa argument in i de argument som utvecklas inom ramen för den andra grunden och de ska följaktligen bedömas i punkt 55 och följande punkter.

- 54 Den andra anmärkningen ska således underkännas och talan kan därmed inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättanden av principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om god tro och rättssäkerhetsprincipen

- 55 Tribunalen anser att det är lämpligt att först pröva grunden om ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

- 56 Sökanden har gjort gällande att rättssäkerhetsprincipen kräver att bestämmelser ska vara klara och precisa, så att enskilda på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter. Med beaktande av att det i punkterna 1, 2.1 b och 2.2 a i tillkännagivandet hänvisas till "antidumpningstullar som redan erlagts", "transaktioner där full betalning av antidumpningstull erlagts" respektive "en importör som kan visa att han ... erlagt antidumpningstull för en specifik import", kan sökandens begäran om återbetalning inte avslås med hänvisning till att sökanden borde ha lämnat in sin begäran innan bolaget ens hade erlagt antidumpningstullen.

- 57 I den ansökningsblankett som har bifogats tillkännagivandet föreskrivs på samma sätt att bland de "obligatoriska uppgifter" som ska tillhandahållas ingår en förklaring om att full betalning har erlagts av den antidumpningstull för vilken en ansökan om återbetalning ingetts.

- 58 I fotnot nr 6 i tillkännagivandet, vilken är placerad i punkt 2.1 b i tillkännagivandet, preciseras för övrigt att "om en importör bestrider riktigheten i att hans transaktioner beläggs med antidumpningstull (oavsett om denna handling innebär att betalningen av tullarna skjuts upp) eller om den nationella myndigheten har tagit emot en säkerhet för en potentiell skuld i form av en antidumpningstull bör importören icke desto mindre (om han önskar) inge en ansökan om återbetalning av antidumpningstullar inom tidsfristen sex månader tillsammans med en begäran om att kommissionen skjuter upp undersökningen till dess att skulden slutgiltigt fastställts". Uttrycken "bör" och "om han önskar" i denna fotnot visar enligt sökanden att tidsfristen på sex månader inte börjar löpa om tullbeloppet bestrids.

- 59 Enligt sökanden följer det av fotnot nr 6 i tillkännagivandet att så länge som den aktuella antidumpningstullen inte har erlagts kan den berörda importören, utan att vara skyldig härtill, lämna in en begäran om återbetalning. I motsats till vad kommissionen har uppgett är nämnda fotnot inte uteslutande tillämplig på fall i vilka en säkerhet ställts.

- 60 Sökanden har bekräftat att bolaget iakttog de tillämpliga bestämmelserna genom att den 19 april 2010 inge en begäran om återbetalning av den antidumpningstull som hade fastställts i 2005 års taxeringsbeslut, jämte en begäran om vilandeförklaring av ärendet, i den mån som nämnda tull ännu inte hade erlagts.

- 61 Av denna anledning har sökanden gjort gällande att den tidsfrist som föreskrivs i artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen inte kan löpa ut innan bolaget i enlighet med bestämmelserna har kunnat inge en begäran om återbetalning.

- 62 Kommissionen å sin sida anser att det i tillkännagivandet tydligt anges att tidsfristen för att inge en begäran om återbetalning är sex månader från det att den antidumpningstull som ska erläggas vederbörligen fastställts.

- 63 Enligt kommissionen ska punkt 2.1 b i tillkännagivandet läsas i sin helhet, det vill säga inklusive fotnot nr 6 vilken är placerad i nämnda punkt. Av detta följer att när en importör motsätter sig att en antidumpningstull tas ut på hans transaktion, ska importören icke desto mindre lämna in en begäran om återbetalning av antidumpningstullen inom tidsfristen på sex månader samt en begäran om uppskov med den undersökning som kommissionen utför till dess att det klarlagts huruvida tullen kan tas ut.
- 64 Kommissionen har hävdats att punkt 2.1 b i tillkännagivandet huvudsakligen rör den situationen i vilken antidumpningstullen ännu inte har fastställts i vederbörlig ordning och i vilken importören har ställt säkerhet till dess att detta sker. Fotnot nr 6 i tillkännagivandet avser en situation i vilken det i gemenskapens tullkodex föreskrivs att en säkerhet ska ställas.
- 65 Det rör sig om den situationen i vilken importören med stöd av artikel 243 i gemenskapens tullkodex har överklagat till den nationella myndigheten med hänvisning till att antidumpningstullen inte har fastställts på ett korrekt sätt. I artikel 244 i samma kodex föreskrivs att om de nationella myndigheterna i undantagsfall uppskjuter verkställigheten av beslutet ska säkerhet ställas. Fotnot nr 6 i tillkännagivandet visar att det i detta andra fall är möjligt att lämna in en begäran om återbetalning. Detta beror på att antidumpningstullen i detta fall, till skillnad från i det första fallet, vilket regleras i punkt 2.1 b i tillkännagivandet, redan fastställts i vederbörlig ordning. Kommissionen har gjort gällande att den, genom att använda uttrycken "bör" och "om han önskar", velat understryka dels att ingivandet av en begäran om återbetalning inte utgjorde ett villkor för att överklaga till de nationella myndigheterna, dels att det är importören som bestämmer om en sådan begäran ska inges. Av dessa uttryck kan man inte sluta sig till att importören kan inge en giltig begäran om återbetalning även efter det att tidsfristen har löpt ut.
- 66 I likhet med artikel 11.8 första stycket i grundförordningen innehåller punkterna 1, 2.1 b och 2.2 a i tillkännagivandet, på vilka sökanden grundar sig, endast materiella villkor för återbetalning. Det är nämligen normalt att ett belopp måste betalas innan det kan ersättas. Handläggningsreglerna återfinns i punkterna 2.6 a och 3.1.3 a andra stycket i tillkännagivandet med rubrikerna "Vilka tidsfrister gäller?" respektive "Sex månaders tidsfrist". I den mån som det i dessa punkter anges att "ansökningar enligt artikel 11.8 i grundförordningen skall inges ... senast sex månader efter den dag då antidumpningstullarna för dessa varor fastställdes" och att "när det gäller sexmånadersfristen för inlämnande av ansökan bör det erinras om att denna frist skall iakttas även i de fall där en förordning om införande av tull ifrågasätts inför ... [tribunalen] eller tillämpningen av förordningen ifrågasätts inför nationella administrativa eller rättsliga organ" bekräftar punkterna att den tidsfrist på sex månader som börjar löpa när den slutgiltiga antidumpningstullen fastställts i vederbörlig ordning är rättsligt bindande.
- 67 Vid tolkningen av en unionsbestämmelse ska enligt fast rättspraxis hänsyn inte bara tas till begreppen däri utan även till sammanhanget och syftena med de regler dit bestämmelsen hör (domstolens dom av den 17 november 1983 i mål 292/82, Merck, REG 1983, s. 3781, punkt 12). Punkterna 1, 2.1 b och 2.2 a i tillkännagivandet får därför inte betraktas isolerat utan ska ses i sitt sammanhang med andra bestämmelser i tillkännagivandet och artikel 11.8 i grundförordningen.
- 68 Det framgår av fast rättspraxis att rättssäkerhetsprincipen utgör en grundläggande princip i unionsrätten som bland annat ställer krav på att en reglering ska vara klar och precis, så att de enskilda på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter och vidta åtgärder i enlighet därmed. Det finns emellertid alltid en viss grad av osäkerhet beträffande innebörden och räckvidden av en rättsregel, varför det finns anledning att pröva huruvida rättsregeln i fråga är så tvetydigt formulerad att rättssökande inte med tillräcklig säkerhet kan skingra eventuella tvivel om regelns räckvidd eller innebörd (förstainstansrättens dom av 22 maj 2007 i mål T- 216/05, Mebrom mot kommissionen, REG 2007, s. II-1507, punkt 108).

- 69 Inledningsvis ska det erinras om att sökandens tolkning av artikel 11.8 i grundförordningen inte kunde godtas, såsom tribunalen fastställt vid bedömningen av den första anmärkningen i den första grunden. Det ska likväl tillika noteras att det med avseende på denna bestämmelse, som är den rättsliga grunden för det angripna beslutet, finns en viss grad av osäkerhet beträffande innebörden och räckvidden av den aktuella rättsregeln. Denna grad av osäkerhet beror på att uttrycken "tull som betalats" eller "tull som tagits ut" används i samma bestämmelse tillsammans med uttrycken "den slutgiltiga tullen" vars storlek "fastställts".
- 70 Det ska erinras om att riktlinjerna i kommissionens meddelanden eller tillkännagivandet antas för att säkerställa insyn, förutsägbarhet och rättssäkerhet vad gäller kommissionens handlande (domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-270/11, kommissionen mot Sverige, punkt 41).
- 71 Av domen i det ovan i punkt 68 nämnda målet Mebrom mot kommission (punkt 109) framgår dessutom att ett tillkännagivande under vissa omständigheter kan utgöra ett hinder för att enskilda med tillräcklig säkerhet ska kunna skingra eventuella tvivel angående räckvidden eller innebörden av den tolkade rättsregeln.
- 72 I förevarande fall följer det av ingressen i tillkännagivandet att det syftar till att definiera riktlinjerna för tillämpningen av artikel 11.8 i grundförordningen och, därmed, att klargöra för de olika parterna i ett återbetalningsförfarande bland annat vilka villkor som ställs på en begäran. Tillkännagivandet har således antagits för att öka nämnda parters rättssäkerhet med avseende på artikel 11.8 i grundförordningen.
- 73 Eftersom tillkännagivandet är avsett för näringsidkare som inte är skyldiga att regelmässigt anlita juridiska rådgivare för sina löpande transaktioner är det av grundläggande betydelse att artikel 11.8 i grundförordningen tolkas så tydligt och entydigt som möjligt. Av tillkännagivandets syfte och art följer att en genomläsning av bestämmelserna i tillkännagivandet ska ge en omsorgsfull och underrättad näringsidkare klar kännedom om sina rättigheter och skyldigheter, och rent av skingra eventuella tvivel som näringsidkaren har vad avser räckvidden eller innebörden av dessa regler.
- 74 Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda genom tillkännagivandet, vilket sänder ut motstridiga signaler vad avser villkoren för ingivande av en begäran om återbetalning av antidumpingstull.
- 75 I förevarande fall föreskriver punkt 2.6 a i tillkännagivandet att ansökningar enligt artikel 11.8 i grundförordningen ska inges senast sex månader efter den dag då antidumpingstullarna för dessa varor fastställdes.
- 76 Vad avser punkt 1 i tillkännagivandet anges det endast, i likhet med i artikel 11.8 första stycket i grundförordningen, att återbetalningen endast avser antidumpingstullar som redan erlagts (se punkt 33 ovan). I denna bestämmelse definieras således endast principen och de materiella villkoren för en återbetalning.
- 77 I den mån som det i punkterna 2.1 b och 2.2 a i tillkännagivandet dels föreskrivs att ansökningar endast får inges för transaktioner där full betalning av antidumpingstull erlagts, dels att en importör som kan visa att han erlagt antidumpingstull för en specifik import får ansöka om återbetalning, är dessa bestämmelser emellertid oförenliga med punkt 2.6 a i tillkännagivandet.
- 78 Sökandens ståndpunkt stöds även av bilagan till tillkännagivandet som innehåller en ansökningsblankett och en sammanfattning för ansökningar om återbetalning, eftersom det i bilagan under rubriken "Obligatoriska uppgifter" föreskrivs att den som begär återbetalning ska förklara att full betalning har erlagts av den tull för vilken ansökan om återbetalning ingetts.

- 79 Sökanden har särskilt grundat sina påståenden på fotnot nr 6 i tillkännagivandet. I den fotnoten föreskrivs att importören icke desto mindre "bör" (om han önskar), och inte "ska", inge en ansökan om återbetalning av antidumpningstullar inom tidsfristen sex månader tillsammans med en begäran om att kommissionen skjuter upp undersökningen till dess att skulden slutgiltigt fastställts, om han bestrider riktigheten i att hans transaktioner beläggs med antidumpningstull (oavsett om denna handling innebär att betalningen av tullarna skjuts upp). Fotnoten kan inte i sig förstås så, att den ålägger en importör, som befinner sig i denna situation, att inge en ansökan inom tidsfristen på sex månader så snart som antidumpningstullen fastställts i vederbörlig ordning. Fotnoten är således i sig oförenlig med punkt 2.6 a i tillkännagivandet.
- 80 Icke desto mindre, med beaktande av att det följer av första meningen under rubriken till punkt 2 i tillkännagivandet att denna punkt i sin helhet sammanfattar återbetalningsförfarandet, vilket beskrivs i detalj i punkt 3 i tillkännagivandet, ska fotnot nr 6 i tillkännagivandet tolkas mot bakgrund av punkt 3.1.3 a andra stycket i tillkännagivandet, vilken också avser en situation i vilken den antidumpningstull som ska erläggas ifrågasätts inför nationella myndigheter. I denna bestämmelse anges att den tidsfrist på sex månader som fastställts i artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen ska iakttas även i ett sådant fall.
- 81 Ansökningarna ska likväl, enligt punkt 3.1.3 a tredje och sista styckena i tillkännagivandet, uppfylla alla kraven i punkt 3.1.1 i tillkännagivandet inom denna sexmånadersfrist från det att antidumpningstullen fastställdes i vederbörlig ordning. I punkt 3.1.1 i och ii anges att sökanden i ansökan om återbetalning ska avge en förklaring om att full betalning skett av de antidumpningstullar för vilka återbetalning begärs och möjligheten att ta upp en sådan ansökan till prövning är därför i själva verket villkorad av att den aktuella antidumpningstullen erlagts inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 11.8 andra stycket i grundförordningen. En sådan skyldighet är varken förenlig med den sistnämnda bestämmelsen eller med punkt 2.6 a i tillkännagivandet och kan dessutom vara omöjlig att uppfylla för en importör som önskar dra fördel av ett uppskov med verkställigheten av taxeringsbeslutet som de nationella myndigheterna har beviljat med tillämpning av gemenskapens tullkodex. För att bevara den sistnämnda åtgärdens ändamålsenliga verkan kan tidsfristen för att inge en ansökan om återbetalning av antidumpningstull således inte börja löpa så länge som den berörda inte är skyldig att erlägga den aktuella antidumpningstullen.
- 82 Av detta följer att fotnot nr 6, jämförd med punkt 3.1.3 a tredje stycket i tillkännagivandet, inte är förenlig med punkt 2.6 a i tillkännagivandet.
- 83 Följaktligen leder tillkännagivandet, som har till syfte att förklara förfarandet för återbetalning av antidumpningstullar för näringsidkare och därmed att stärka deras rättssäkerhet, till motsatt effekt (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 16 december 1975 i de förenade målen 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 och 114/73, Suiker Unie m.fl. mot kommissionen, REG 1975, s. 1663, punkterna 556 och 557). Näringsidkare som sökanden, vilka tillämpar artikel 11.8 i grundförordningen i sin dagliga verksamhet, kan således ha berättigade tvivel vad avser den korrekta tolkningen av denna artikel.
- 84 Slutsatsen i punkt 83 bekräftas för övrigt av kommissionens svar på tribunalens frågor vid förhandlingen rörande den omständigheten att vissa bestämmelser i tillkännagivandet är motsägelsefulla, där kommissionen medgav att tillkännagivandet hade kunnat avfattas på ett bättre sätt.
- 85 Invändningen beträffande åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen är således välgrundad.
- 86 Utan att det är nödvändigt att pröva de övriga anmärkningarna konstaterar tribunalen att talan ska vinna bifall på den andra grunden, vilket innebär att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- 87 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Kommissionens beslut K(2011) 9112 slutlig av den 13 december 2011 rörande en begäran om återbetalning av antidumpningstull som erlagts på import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan ogiltigförklaras.**
- 2) **Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 februari 2014.

Underskrifter